

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 19.

Syvende Session.

12te Møde.

Torsdagen den 13de Decbr.

(Fortsat.)

Indenrigsministeren (fortsat): Efter disse Oplysninger og efter paa det Næste at have overvejet Sagen har Ministeriet ikke, hvad det ogsaa vil meddele Arbejdersforeningen, kunnet gaae ind paa en saa pludselig, aldeles gennemgribende Omordning af Næringsforholdene. Spørgsmaalet om samtlige Næringsforhold er nu imidlertid reist, og det ikke alene for Hovedstaden, men ogsaa fra Kjøbstæderne og Landet, det er reist med en saadan Styrke, at det maa bringes til Afgjørelse. Enhver, som har noget Kjendskab til dette Forhold, til alle de Forhold, der skulle gennemgaaes, og alle de Interesser, der skulle varetages, kan imidlertid let see, at dette ikke kan skee i denne Session — det er umuligt —, men jeg har besluttet, saafremt den ærede Rigsdag vil bevilge Midlerne dertil, at fremme denne Sag paa den eneste Maade, hvorpaa jeg kan vente, at den kan blive virkelig tilendebragt til næste ordentlige Rigsdag. Jeg vil nemlig ikke nedsette flere Commissioner, men derimod søge den Mand, som jeg anseer for den med disse Forhold meest bekendte Mand, uagtet jeg ikke deler de samme Grundsatninger som han, som udelukkende skal arbejde i denne Sag, og han har vist mig den Velvillie at tage imod dette Hverv. Derhos vil jeg naturligviis ogsaa selv tilligemed de høiere Embedsmænd, der staae under mig, arbejde med, saalænge jeg er i Ministeriet; og hvis Gud giver mig Kræfter, saa haaber

jeg, at der skal blive udrettet saa Meget, at min Eftermand til den 1ste April ikke skal have mere end det Halve tilbage. Det er det, som jeg mener er Regjeringens Pligt, og det en fremtrædende Pligt, naar der nemlig staaer en særdeles stor Befolkning udenfor, som venter paa en saadan Omordning. Jeg troer vel, at den venter for Meget deraf, men den vil dog altid komme i en virkelig bedre Stilling end under den nuværende Forsætning, hvor saamangé ældre forvirkede Forhold bestaae, der stride imod den i Rigets Grundlov udtalte Grundsatning, som dog, vel at bemærke, ikke gaaer ud paa ubetinget Næringsfrihed, men kun forsaavidt det almene Vel ikke derved lider.

Jeg har nu temmelig udførligt forelagt det høitærede Thing hvad der er passeret i denne Sag og hvad der fra Regjeringens Side deels er paatænkt udført og deels allerede er udført.

Minestad: Jeg skal takke den høitærede Minister for den Velvillie, hvormed han har besvaret den af mig stillede Forespørgsel. Da jeg stillede den, lagde jeg vistnok stor Vægt paa den vanskelige Stilling, som Regjeringen i dette Tilfælde staaer i, og jeg har vistnok heller ikke gjort mig Illusioner om, hvad Regjeringen skulde kunne udrette, navnlig har jeg jo ved at opstille den 4de Deel af min Forespørgsel antydet, at jeg ikke troede det muligt for den høie Regjering at bringe et Lovforslag om den omhandlede Gjenstand frem allerede i denne Session, skøndt jeg naturligviis ikke kunde sige, om det var ganske umuligt, da jeg ikke kunde vide, hvorvidt de Forarbejder, Regjeringen maatte have, vare fremmede.